

Et af argumenterne for indførelse af forsøg med uddeling af heroin er, at man derigennem vil komme i kontakt med nogle narkomaner, således at man kan motivere dem til behandling. Det lyder vældig medmenneskeligt, hvis bare ikke lige man vidste, at narkomaner faktisk står på ventelister i op til 9 måneder for at komme i behandling. Mange narkomaner vil gerne i behandling, men der er alt for mange hindringer for dem på vejen dertil. Ofte skal de igennem flere sæt ventelister og usmidigt bureaukrati.

Gasdeteam og andre, der er tæt på narkomanerne, klager over, at de slår panden imod en mur, når de forsøger at hjælpe motiverede narkomaner med hurtigt at komme i behandling. De kan ofte se frem til ugers eller måneders ventetid, og hvor skal de gøre af sig selv i den tid? Hvor skal behandlerne gøre af narkomanerne i den tid?

Uddeling af heroin løser ikke narkomanernes problemer. Det gør derimod hurtigere og smidigere visitation, et vente- eller krisested, hvor narkomanerne kan opholde sig, mens den hurtige sagsbehandling finder sted, og også flere og flere forskellige slags behandlingssteder både i offentligt og privat regi. Og så langt bedre efterbehandling og resocialisering.

Nogle behandlingsformer og -steder har bedre resultater end andre, og vi må i Danmark blive bedre til at finde ud af, hvilke behandlingssteder og -former der har gode resultater, og så se at få flere af den slags. Vi må sætte mere målrettet resultatforskning i gang, som også indbefatter de små og private behandlingssteder. Ambulantbehandling og korttidsafgiftsbehandling er langt fra tilstrækkeligt for de fleste.

Der findes mange forskellige vinkler og holdninger til behandling, og der skal forskellige slags til, fordi narkomanerne er forskellige. Der er f.eks. lige kommet en helt ny form for behandling, som har haft gode resultater i bl.a. Israel og Holland. Det er narkosebehandling. Hillerød Sygehus i Frederiksborg Amt håber på at kunne begynde forsøg med den slags behandling allerede i marts måned. Den behandlingsform er målrettet imod et stoffrit liv, og se, det er behandling, der batter.

Hvis behandling skal føre til stoffrihed, så skal den indeholde både forbehandling, behandling og efterbehandling eller resocialisering, og især den sidste del har vi i Danmark gjort alt for lidt ved. Der skal en psykosocial

indsats til og et netværk, der giver eksnarkomanen noget andet at vende tilbage til end narkomiljøet. For hvad hjælper det, at vi afgifter ham og så sender ham hjem i miljøet igen? Så er det, at han begynder forfra og senere kommer i behandling eller sendes til afgiftning nummer sytten. Nej, der skal bygges en ny tilværelse op. Der skal tænkes både i uddannelse, i bolig, i job, således at eksnarkomanen kan komme til at leve en helt almindelig tilværelse og få et meningsfyldt liv som en god samfundsborger.

Foreningen Norden mod Narkotika, Rigsforbundet, Forældreforeningen mod narkotika og Landsforeningen af pårørende til stofmisbrugere har skrevet til os og protesteret imod dette forslag og bedt os om at sige nej til det. Smid ikke penge ud til uddeling af heroin. Vi skal hellere bruge pengene på behandling, der satser på at få narkomanerne ud i et stoffrit liv.

Det er lykkedes for masser af narkomaner. Vi har aldrig haft så mange eksnarkomaner, som vi har i dag. I dag har vi mellem 1.500 og 2.000 tidligere narkomaner, der lever et helt almindeligt liv, og mange af dem har nu job, bolig, familie og børn. Det er det, der skal satses på og ikke en livslang vedligeholdelse af et misbrug og en syltning af et problem.

Spørg eksnarkomanerne hvad de mener i denne sag. De er nemlig de ægte eksperter, og de siger klart nej til uddeling, og det gør vi også.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Fru Tove Videbæk spurgte, om Danmark skal ud og købe stofferne på det illegale marked, og det viser jo, hvor megen indsigt fru Tove Videbæk har i det her.

Schweiz har kørt en forsøgsordning, Holland kører en forsøgsordning, Tyskland har kørt en forsøgsordning, og England har kørt forsøgsordninger. Tror fru Tove Videbæk virkelig, at de lande render rundt og køber stofferne på det illegale marked? Nej, selvfølgelig gør de ikke det. Det er et plat og udueligt og ubrugeligt argument i denne debat.

Det samme gør sig jo gældende, når fru Tove Videbæk spørger: Skal alkoholikere så også have udleveret alkohol? Det viser desværre med al tydelighed, at fru Tove Videbæk slet ikke har forstået problemstillingen, og at fru Tove Videbæk mangler indsigt i, hvad det vil sige at være narkoman. Og det er klart, at mangler man de forudsætninger, kan man kun